

מאור עיניים-בהעלותך רבי קלונימוס קלמן בן אהרון אפשטיין או האדמו"ר מצ'רנוביל

"וידבר ה' אל משה לאמר וגו' בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן וגו'" פירש רש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה אמרו רז"ל שכר מצוה מצוה ר"ל שהשם יתברך נתן לנו המצות כדי להדבק על ידיהם בהשם יתברך וזה שכר מצוה הוא מצוה לשון צוותה דהיינו שנדבק על ידי בהשם יתברך ואין לך שכר גדול מזה. והנה מצוה הוא אותיות השם הוי"ה ב"ה כי השני אותיות ראשונות שהם מ"צ הם בא"ת ב"ש אותיות י"ה ולהבין זה למה החצי הראשון של השם הוא נסתר באותיות א"ת ב"ש: העניין הוא שהשם יתברך ב"ה הוא סתים וגליא נגלה מצד פעולותיו דהיינו הנסים והנפלאות שעשה לנו ועושה עמנו בכל עת ורגע ונסתר מצד מהותו והנה בהנגלה יש גם כן הנסתר דהיינו מהותו יתברך שהוא החיות של הנגלה וכתוב (דברים כ"ט, כ"ח) "הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת" וצריך להבין מהו הריבוי בתיבת כל דברי וגו' אך שהשם יתברך נתן לנו ללמוד הנגלה של התורה וצריך שתדע למשל כשאתה מדבר עם אדם אחד עם מי אתה מדבר הלא עם נשמתו וחיותו והראיה שבצאת נפשו כי מת ודאי לא מדבר עמו כך כשאנו לומדים התורה הנגלית צריך שנדע שאנו מדברים עם הנשמה והחיות של הנגלה שהוא הנסתר דהיינו מהותו יתברך כי הוא יתברך נשמה לנשמות והוא יתברך החיות של כל העולמות כמאמר רז"ל הן הן גופי תורה שכל התורה שבכתב ושבע"פ וכל המצות הנגלות הן המה הגוף של התורה ומוכרח להיות בהן החיות והפנימיות דהיינו הרזין דאורייתא שהוא מהותו יתברך כנ"ל וצריך לייחד הגוף עם הנשמה וזהו לעשות את כל דברי התורה הזאת דהיינו שצריך לייחד הגוף עם הנשמה שהם הרזין דאורייתא וזה שביקש משה רבינו ע"ה (שמות ל"ג י"ח) "הראני נא את כבודך" דהיינו שביקש שישג החיות והפנימיות של תורה שהוא הנסתר דהיינו מהותו יתברך והשיב לו "לא תוכל לראות את פני וגו' וראית את אחורי ופני לא יראו" ואמרו רז"ל 'קשר של תפילין הראה לו ולא התפילין עצמם'. והעניין הוא שהחלק הנגלה נקרא בשם בחינת אחוריים כמשל מי שרואה המלך מאחוריו והוא יודע שהוא אצל המלך אך אינו רואהו מלפניו ופני לא יראו שהוא החיות והפנימיות שהוא מהותו יתברך זה א"א לשום אדם להשיג וזה לא היה רק לישראל בעת נתינת התורה שפסקה זוהמתן השיגו החיות והפנימיות של התורה בחי' פנים שנאמר (דברים ה', ד') "פנים בפנים דבר ה' וגו'" שהוא מהותו יתברך וכן יהיה אי"ה לעתיד שיפסק הזוהמה וישיגו מהותו יתברך כמו שאמור רז"ל 'שיהיו מראים באצבע הנה אלקינו זה קוינו לו' ואז (ישעיה י"א, ט') "ומלאה הארץ דעה וגו'" וכן במצוה צריכים אנחנו לעשות מעשה המצוה שהוא הנגלה ונסתר דהיינו הסוד של המצווה הוא הנשמה והחיות שלה שהוא מהותו יתברך ולכן כשעושה בלא כוונה הוא כגוף בלא נשמה כי מעשה המצוה הוא הגוף והכוונה שהוא הסוד הוא הנשמה והחיות של המצוה וצריך לייחד הגוף עם הנשמה וזהו נקרא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה שמייחד המעשה שהוא הגוף עם הנשמה והחיות שהוא השם יתברך ב"ה בעצמו ונעשה יחוד בכל העולמות ולכן האותיות ו"ה שבמצוה הם נגלות שהוי"ו הוא תורה שבכתב והה' הוא תורה שבע"פ והשני אותיות הראשונים שהם אותיות שהוי"ו הם נסתרים בא"ת ב"ש מ"צ שהוא הנשמה והחיות דהיינו הסוד שהוא מהותו יתברך וזהו שכר מצוה מצוה שמתדבק בה' הוי"ה ב"ה ואין לך שכר גדול מזה והנה אמרו רז"ל ע"פ (משלי ט', א') "חצבה עמודיה שבעה" שנחלקה התורה לז' חלקים כי הפסוק ויהי בנסוע מחלק הספר לג' ספרים וידוע שהמצות הנקראים נר כמאמר הכתוב "כי נר מצוה ותורה אור" וזהו בהעלותך את הנרות ר"ל כשתרצה להעלות עצמך עם הנרות דהיינו המצות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות דהיינו ז' חלקי התורה

שהם כל המצות יאירו אל מול פני המנורה שהוא הפנימיות והחיות דהיינו שתייחד הגוף שהוא הנגלה עם הנשמה והחיות וזהו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ונעשה יחוד בכל העולמות כנ"ל וזה נקרא לשמה כמאמר רז"ל 'טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו'. דהנה ידוע שהנוקבא מקבלת מהדכר ונוקבא הוא בחי' דלי"ח דלית לה מגרמה כלום רק מה שמשפיע לה הזכר והנה המעשה של המצוה שהיא הגוף הוא בחי' נוקבא דלית לה מגרמה כלום רק מה שמקבלת מזכר שהוא מהנשמה והחיות שהוא הסוד והנסתר וזהו 'טב למיתב טן דו' דהיינו כשמייחד הגוף שהוא הנוקבא בחי' דלי"ת כנ"ל עם הנשמה והחיות שהוא הדכר בחי' ו' מלמיתב ארמלו היינו כשעושה בלא כוונה הוא כגוף בלא נשמה הוי כאלמנה שאין הנוקבא מקבלת מהדכר וזהו לשמה לשם הנוקבא לייחד הגוף והנשמה כנ"ל שהוא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ונעשה יחוד בכל העולמות כנ"ל: שמע ישראל ה' א' ה' אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. (ראה אור לנתיבתי עמ' קיז, קיח, קיט, הרב צבי יהודה קוק)